

Nr 11.

Ankom till Riksdagens kansli den 13 februari 1913 kl. 5.15 e. m.

Betänkande, i anledning av väckt motion om ändring i gällande tullsats å vätesuperoxid m. m.

(1:a Avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, frih. C. J. Beck-Friis, Trapp, Ollas A. Ericsson, Kobb, Bäckström, Jespersion, Eriksson i Grängesberg, Byström, Christierson, Larsson i Klagstorp, Nilsson i Bonarp, frih. Palmstierna, frih. Fleming, Elof Ljunggren, Bergman, Jeansson i Kalmar och Jönsson i Revinge.

I en inom Andra kammaren av herr *Lithander* väckt motion, nr 127, vilken hänvisats till bevillningsutskottet, har hemställts, »att Riksdagen ville besluta,

- a) att vätesuperoxid måtte åsättas värdetull av 15 procent;
- b) att bariumsuperoxid måtte i tulltaxan särskilt upptagas och åtnjuta tullfrihet.»

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Vätesuperoxid, som framställes ur bariumsuperoxid genom sistnämnda ämnes behandling med utspädd syra, har sin praktiska användning huvudsakligen dels till blekning och dels såsom antiseptiskt medel. Vätesuperoxid tillverkas inom landet, om också hittills i jämförelsevis ringa omfattning, under det att däremot råvaran, bariumsuperoxid, för närvarande icke är föremål för inhemsk tillverkning.

Utskottet.

I motionen har framhållits, bland annat, hurusom tullen å vätesuperoxid genom 1911 års tulltaxa ändrats från värdetull till viktull,

utan att hänsyn därvid tagits till att artikeln vid importen kunde vara av växlande procenthalt och renhetsgrad, samt att detta åter hade haft till följd, att tullskyddet bleve avsevärt lägre vid import av högprocentig än vid import av lågprocentig vara. För att råda bot för det missförhållande, som syntes motionären ligga i anmärkta omständighet, har han nu beträffande vätesuperoxid föreslagit en återgång till förutvarande värdetull.

Av vad motionären anfört till stöd för sitt yrkande framgår icke, att den inhemska industri, som är sysselsatt med tillverkning av vätesuperoxid, verkligen är i behov av det ifrågasatta ökade tullskyddet. Vid sådant förhållande kan utskottet icke finna, att tillräckliga skäl föreligga för en återgång till värdetull.

I motionen har vidare föreslagits upphävande av tullen för bariumsuperoxid, som nu tullbehandlas enligt tulltaxans rubrik 1259: »kemiskt-tekniska preparat, ej särskilt nämnda» med en tull av 15 procent av värdet. Tullen för bariumsuperoxid, vilken vara, såsom ovan nämnt, icke tillverkas inom landet, saknar betydelse såsom skydd för inhemska industri och torde ej heller tillföra statsverket inkomst med något nämnvärt belopp. I betraktande härav och då, genom medgivande av tullfrihet för den vid tillverkningen av vätesuperoxid använda råvaran, en fördel kan beredas ifrågasatt industri, har utskottet funnit sig böra tillstyrka bifall till vad motionären i detta hänseende föreslagit.

Emellertid har utskottet beaktat, att införandet av tullfrihet för bariumsuperoxid lätt kan vålla svårigheter vid tullbehandlingen med hänsyn till nämnda artikels likhet med bariumoxid. Sistberörda vara är visserligen, när den utgöres av bränd witherit (bariumkarbonat), jämlikt rubriken 3 i tulltaxan tullfri, men, då den är framställd på annat sätt, underkastad tull såsom kemiskt-tekniskt preparat. För att undvika de säkerligen ganska ingående kemiska undersökningar, som skulle påkallas av olika tullbestämmelser för de bägge nämnda artiklarna, synes det utskottet önskvärt, att även bariumoxid förklaras under alla omständigheter tullfri. Och så vitt utskottet kunnat finna, böra några betänkligheter mot en sådan bestämmelse icke möta. Bariumoxid lär nämligen knappast hava annan användning än såsom råvara vid tillverkning av bariumsuperoxid. Då den genom bränning av witherit framställda bariumoxiden är tullfri, lär det för övrigt svårigen kunna åberopas något bärande skäl, varför den på annan väg framställda artikeln bör vara belagd med tull, allrahelst det torde kunna vara ganska svårt att avgöra, vilket framställningssätt i ett visst fall blivit använt. Utskottet har sålunda, med begagnande av sin motionsrätt, funnit sig böra föreslå tullfrihet även för bariumoxid.

Bestämmelserna om tullfrihet för bägge ifrågavarande artiklar torde böra intagas i tulltaxans rubrik nr 1145.

Utskottet får sälunda hemställa,

a) att herr Lithanders förevarande motion II: 127, i vad den avser ändring i gällande tullsats å vätesuperoxid, icke må till någon Riksdagens åtgärd för-
anleda; samt

b) att Riksdagen ville, i anledning av vad motio-
nären i andra punkten av sitt yrkande hemställt, be-
sluta, att bariumoxid och bariumsuperoxid skola vara
tullfria och att till följd därav rubriken nr 1145 i
gällande tulltaxa skall erhålla följande ändrade lydelse:

1145. Koksalt (klornatrium), alla slag; klor-
kalium, salmiak (klorammonium), klorkalcium, klor-
barium, bariumoxid, bariumsuperoxid, klormagne-
sium och kloraluminium; ävensom brom, brom-
kalium, bromnatrium och bromammonium samt
jod, jodkalium, jodnatrium och jodammonium..... *fria*.

Stockholm den 13 februari 1913.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
